

สรุปข้อสังเกต

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ต่อรายงานสถานการณ์สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
ฉบับแรกของประเทศไทย

Consideration of Report submitted
by the Thai government under Article 40
of the ICCPR (CCPR/CO/84/THA)

สรุปข้อสังเกต
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
ต่อรายงานสถานการณ์สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
ฉบับแรกของประเทศไทย

Consideration of Report submitted
by the Thai government under Article 40
of the ICCPR (CCPR/CO/84/THA)

สรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ต่อรายงานสถานการณ์สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองฉบับแรกของประเทศไทย

Consideration of Report submitted by The Thai government
under Article 40 of the ICCPR (CCPR/CO/84/THA)

ผู้แปลและเรียบเรียง

สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (สสส.)

ผู้รวบรวมและประสานงานการจัดทำ

กลุ่มงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สำนักส่งเสริมและประสานเครือข่าย

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน 2549

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 974-94542-9-4

จัดทำโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

422 ถนนพญาไท (เชิงสะพานหัวช้าง) เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ตู้ ป.ณ.400 ปณจ.รองเมือง กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ 02 2219 2983 , โทรสาร 0 2219 2983

สายด่วนร้องเรียน 1377

E-mail: promotenetwork@nhrc.or.th

Website: www.nhrc.or.th

คำนำ

สืบเนื่องจากการพิจารณารายงานสถานการณ์สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมืองของรัฐบาลไทยต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ในการประชุมสามัญครั้งที่ 84 ระหว่างวันที่ 18 - 20 กรกฎาคม 2548 ณ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งถือเป็นการนำเสนอรายงานตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางพลเมือง และสิทธิทางการเมืองของรัฐบาลไทยครั้งแรก โดยรัฐบาลไทยนำส่งรายงานฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2547 ภายหลังการภาคยานุวัติของรัฐบาลไทยและมีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2540

การพิจารณารายงานครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกที่ผู้แทนจากประเทศไทยทั้งภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน ภาคประชาสังคม สื่อมวลชน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีโอกาสสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของประเทศไทยในทุกระดับ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2548 โดยพัฒนารายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่สะท้อนจากมุมมองของภาคส่วนต่างๆ และให้นำเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในการประชุมดังกล่าว

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรายงานที่นำเสนอในการประชุมครั้งนี้ในฐานะผู้มีส่วนร่วม และผู้เฝ้าอาบวยกระบวนการ จำนวน 2 ฉบับ คือ รายงานประเมินผลการปฏิบัติของไทยตามพันธกรณีการเป็นภาคีกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย และรายงานประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของประเทศไทยโดยภาคประชาสังคม ซึ่งถือว่าเป็นความพยายามร่วมกันในการริเริ่มสร้างสรรค์กลไกการทำงาน

เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ อย่างแท้จริง

มูลค่าที่สำคัญส่วนหนึ่งจากการจัดทำรายงานประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชน เหล่านี้ก็คือ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในการพิจารณา รายงานของประเทศไทยตามกติกาฯ ดังกล่าว ซึ่งหากพิจารณาเนื้อหาของข้อเสนอแนะ แล้วจะเห็นถึงคุณค่าของการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์เป็นเครือข่ายตั้งแต่สังคมระดับ เล็กๆ ภายในประเทศไปยังสังคมระดับใหญ่ๆ แบบประชาคมโลก

ในโอกาสที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดงานวันครบรอบ 5 ปี และการสัมมนาแบบมีส่วนร่วมเรื่อง “การเมือง : เรื่องของใคร?” ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2549 จึงเห็นควรให้รวบรวม จัดแปล และเรียบเรียงเอกสารดังกล่าวเพื่อใช้เผยแพร่ โดยได้รับความอนุเคราะห์ส่วนหนึ่งจากเครือข่ายที่ทำงานร่วมกันทั้งในระดับประเทศ และ ระหว่างประเทศ ซึ่งคณะกรรมการฯ ขอแสดงจิตคารวะในการกระทำอันดีงาม ที่ต่างพึงมีต่อการปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

คำชี้แจง

รัฐบาลไทยเข้าเป็นภาคีกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2539 และมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม 2540 เป็นต้นมา พันธกรณีของประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีสมาชิกที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกติกา คือ การเสนอรายงานภายในปีแรกนับแต่วันที่กติกามีผลใช้บังคับและทุกๆ ห้าปีหลังจากการส่งรายงานฉบับแรก หรือเมื่อได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการประจำกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่ทำหน้าที่ในการตรวจรายงานของรัฐภาคี และให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะแก่รัฐภาคีในการตีความพันธกรณี รวมทั้งการให้ข้อวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

ทั้งนี้ภายหลังจากที่รัฐบาลไทยได้ส่งรายงานฉบับแรกให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติล่าช้ากว่ากำหนดระยะเวลาหกปีกว่า คณะกรรมการฯ ได้พิจารณารายงานแล้วได้ตั้งประเด็นคำถาม 26 คำถามต่อรายงานเพื่อให้รัฐบาลไทยตอบคำถามชี้แจงเพิ่มเติมจากรายงานดังกล่าว ในการพิจารณารายงาน นอกจากคณะกรรมการฯ จะรับฟังรายงานของรัฐบาลแล้ว คณะกรรมการฯ ยังได้รับฟังรายงานขององค์กรสิทธิมนุษยชนทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศไทยด้วย ดังนั้นความเห็นของคณะกรรมการฯ จึงเป็นการรับฟังข้อมูล หรือได้รับรายงานจากบุคคลหลายฝ่ายเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสังคมไทยอย่างรอบด้านตามสมควร คณะกรรมการฯ ได้จัดทำเป็นบทสรุปข้อสังเกตเกี่ยวกับรายงานตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองแล้วส่งให้รัฐบาลไทยเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกติกานี้

หนังสือเล่มนี้ได้ปรับปรุงจากเอกสารสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในการพิจารณารายงานของประเทศไทยตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองซึ่งสมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (สสส.) เป็นผู้จัดแปล โดยการรวบรวมและจัดพิมพ์ครั้งนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รวบรวมเอกสารต้นฉบับภาษาอังกฤษ (CCPR/CO/84/THA) พิจารณาประกอบเพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ทั้งในภายในและระหว่างประเทศ อันจะเป็นหนทางหนึ่งในการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความรับผิดชอบของรัฐบาลในด้านสิทธิมนุษยชนต่อไป

สรุปข้อสังเกต
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
ต่อรายงานสถานการณ์สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
ฉบับแรกของประเทศไทย

Consideration of Report submitted
by the Thai government under Article 40
of the ICCPR (CCPR/CO/84/THA)

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง การพิจารณารายงานเสนอโดยรัฐภาคีสมาชิก ภายใต้มาตรา 40 ของกติกาฯ สรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ต่อรายงานของประเทศไทย ¹

1. คณะกรรมการฯ พิจารณารายงานเบื้องต้นของประเทศไทย (CCPR/C/THA/2004/1) ในการประชุมครั้งที่ 2293, 2294 และ 2295 (CCPR/C/SR 2293-2295) จัดขึ้นเมื่อวันที่ 19-20 กรกฎาคม 2548 และมีมติรับบทสรุปข้อสังเกตในการประชุมครั้งที่ 2307 (CCPR/C/SR/2293-2307) ในวันที่ 28 กรกฎาคม 2548

ก. บทนำ

2. คณะกรรมการฯ ยินดีที่รัฐภาคีสมาชิกได้จัดส่งรายงานที่มีคุณภาพสูงแม้จะน่าเสียใจว่าเป็นการส่งรายงานที่ล่าช้ากว่ากำหนดไปเป็นเวลาถึงกว่า 6 ปี และคณะกรรมการฯ ขอขอบคุณสำหรับข้อชี้แจงตอบข้อซักถามของคณะกรรมการฯ ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและคำแถลงจากคณะผู้แทนคณะกรรมการฯ ขอขอบคุณรัฐภาคีสมาชิกที่ได้ส่งผู้แทนระดับสูงและมีความสามารถมาให้ข้อมูลอย่างเปิดเผยแก่คณะกรรมการฯ

ข. ความก้าวหน้าด้านบวก

3. คณะกรรมการฯ ยินดีที่รัฐภาคีสมาชิกได้ทำการภาคยานุวัติกติกาฯ และการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ปี พ.ศ. 2540 ซึ่งได้รับรองสิทธิและเสรีภาพหลายประการที่คุ้มครองโดยกติกาฯ

¹ ดูรายงานสถานการณ์สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมืองของประเทศไทยฉบับสมบูรณ์ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการประชุมสามัญของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 84 ระหว่างวันที่ 18 - 20 กรกฎาคม 2548 ฉบับภาษาอังกฤษได้ที่ <<http://www.ohchr.org/english/bodies/hrc/hrcs84.htm>> (28 มิถุนายน 2549)

CONSIDERATION OF REPORTS SUBMITTED BY STATES PARTIES UNDER ARTICLE 40 OF THE COVENANT

Concluding observations of the Human Rights Committee

Thailand

1. The Committee considered the initial report of Thailand (CCPR/C/THA/2004/1) at its 2293rd, 2294th and 2295th meetings (CCPR/C/SR.2293–2295), held on 19 and 20 July 2005, and adopted the following concluding observations at its 2307th meeting (CCPR/C/SR.2307), held on 28 July 2005.

A. Introduction

2. The Committee welcomes the high quality of the report submitted by the State party, while regretting that it was submitted with a delay of over six years. The Committee also notes with appreciation the written and oral information provided by the delegation in reply to the Committee's questions. It expresses its appreciation for the high-level and competent delegation of the State party and its openness in providing information.

B. Positive aspects

3. The Committee welcomes the promulgation, following the State party's ratification of the Covenant, of a new Constitution in 1997 which contains many of the rights and freedoms protected under the Covenant.

4. คณะกรรมการฯ ยินดีที่ได้มีการตั้งหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(ก) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อันเป็นกลไกส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนภายใต้ มาตรา 199 และ 200 ของรัฐธรรมนูญไทย

(ข) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

(ค) คณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ เพื่อแสวงหาหนทางในการแก้ไขสถานการณ์ในจังหวัดภาคใต้โดยสันติวิธี

(ง) คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด

5. คณะกรรมการฯ ยินดีที่ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

6. คณะกรรมการฯ ขอแสดงความชื่นชมที่ได้จัดให้มีแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน

ค. ข้อกังวลหลักและข้อเสนอแนะ

7. คณะกรรมการฯ ตั้งข้อสังเกตว่าคำแถลงบางอย่างที่รัฐบาลไทยได้จัดทำขึ้นในช่วงที่เข้าเป็นรัฐภาคีสมาชิคนั้นเป็นข้อสงวนในการตีความ และเสียใจที่รัฐภาคียังคงตั้งข้อสงวนเหล่านั้นอยู่ (มาตรา 2)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิควรพิจารณายกเลิกข้อสงวนดังกล่าว

4. The Committee welcomes the establishment of:

(a) The National Human Rights Commission as a mechanism to promote respect for human rights under sections 199 and 200 of the Constitution;

(b) The Department for the Protection of Rights and Liberties under the Ministry of Justice;

(c) The National Reconciliation Commission, seeking peaceful solutions to the situation in the southern provinces; and

(d) The National Child Protection Committee and provincial child protection committees.

5. The Committee welcomes the enactment of the Child Protection Act.

6. The Committee notes with appreciation the adoption of the National Plan of Action on Human Rights.

C. Principal subjects of concern and recommendations

7. The Committee notes that some of the declarations made at the time of the accession by Thailand amount to reservations, and regrets their maintenance (article 2 of the Covenant)

The State party should consider the withdrawal of such declarations.

8. คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า กฎหมายของประเทศยังไม่ครอบคลุมกติกาฯ อย่างครบถ้วน และมาตราต่างๆ ยังไม่ถูกอ้างอิงในการพิจารณาคดีของศาล เว้นแต่จะได้นำกติกาฯ ไปกำหนดไว้ในกฎหมายเสียก่อน (มาตรา 2)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรมีหลักประกันคุ้มครองสิทธิทั้งหลายที่ตราไว้ในกติกาฯ และทำให้มั่นใจได้ว่า จะเคารพสิทธิ และการได้ใช้สิทธิของทุกคนอย่างเต็มที่

9. ขณะที่คณะกรรมการฯ มีความยินดีต่องานสำคัญๆ ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำไปในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน แต่ในขณะเดียวกันคณะกรรมการฯ มีความห่วงใยที่ข้อเสนอแนะหลายๆ ข้อของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีต่อหน่วยงานต่างๆ ของรัฐยังไม่ได้ถูกนำไปปฏิบัติ อีกทั้งคณะกรรมการฯ ยังมีความห่วงใยว่าทรัพยากรที่จัดสรรให้กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังไม่เพียงพอ (มาตรา 2)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรทำความเข้าใจได้ว่าข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะได้รับการปฏิบัติตามอย่างครบถ้วน และจริงจัง นอกจากนี้ รัฐภาคีสมาชิกควรจัดสรรทรัพยากรให้พอเพียง เพื่อให้การปฏิบัติภาระหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพและให้เป็นไปตามหลักการพื้นฐานว่าด้วยสถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (หลักการปารีส) (มติ 48/134 ของการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ)

8. The Committee notes that the Covenant has not been fully incorporated into domestic law and that its provisions are not in practice invoked in courts of law unless they have been specifically incorporated by legislation (art. 2).

The State party should guarantee the effective protection of all rights enshrined in the Covenant and ensure that they are fully respected and enjoyed by all.

9. While welcoming the important work of the National Human Rights Commission in the promotion and protection of human rights, the Committee is concerned that many of its recommendations to the relevant authorities have not been implemented. The Committee is also concerned about the lack of sufficient resources allocated to the Commission (art. 2).

The State party should ensure that recommendations of the National Human Rights Commission are given full and serious follow-up. It should also ensure that the Commission is endowed with sufficient resources to enable it effectively to discharge all of its mandated activities in accordance with the Principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights (the Paris Principles) (General Assembly resolution 48/134).

10. คณะกรรมการฯ มีความวิตกกังวลที่มีข้อกล่าวหาอย่างต่อเนื่องว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง รวมถึงการขาดกรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและกองกำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกว้างขวาง ดังปรากฏในเหตุการณ์ตากใบเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2547 เหตุการณ์กรือเซะเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2547 และคนจำนวนมากที่ถูกฆ่าอย่างผิดปกตินใน “สงครามยาเสพติด” ที่เริ่มขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2546 นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน ผู้นำชุมชน ผู้ร่วมชุมนุมประท้วง หรือสมาชิกของภาคประชาสังคมต่างๆ ยังคงตกเป็นเป้าของการล่วงละเมิดเช่นนี้โดยที่การสืบสวนไม่สามารถหาผู้กระทำผิดมาฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อให้มีการลงโทษที่สมควรกับความรุนแรงของความผิดได้ ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมให้ “คนผิดลอยนวล” กลายเป็นวัฒนธรรม คณะกรรมการฯ ดังข้อสังเกตด้วยความเป็นห่วงว่าสถานการณ์เช่นนี้สะท้อนถึงการขาดมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการเยียวยาผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งขัดแย้งกับมาตรา ๒ วรรค ๓ ของกติกาฯ (มาตรา 2,6,7)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนกรณีต่างๆ อย่างเต็มที่และอย่างเที่ยงธรรมต่อกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนดังกล่าวและกรณีอื่นๆ ทุกกรณีและต้องดำเนินคดีกับบุคคลที่สอบสวนแล้วพบข้อเท็จจริงว่าเป็นผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง รัฐภาคีสมาชิกต้องประกันว่าเหยื่อที่ถูกละเมิดและครอบครัว ตลอดจนผู้สูญหายและญาติพี่น้องที่ได้รับการชดเชยที่เหมาะสม ยิ่งไปกว่านั้นจะต้องมีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร หรือเจ้าหน้าที่เรือนจำให้ปฏิบัติงานโดยเคารพต่อมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลอย่างเคร่งครัด รัฐภาคีสมาชิกควรพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอให้จัดตั้งหน่วยงานอิสระที่เป็นพลเรือนเพื่อสอบสวนข้อร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

10. The Committee is concerned at the persistent allegations of serious human rights violations, including widespread instances of extrajudicial killings and ill-treatment by the police and members of armed forces, illustrated by incidents such as the Tak Bai incident in October 2004, the Krue Se mosque incident on 28 April 2004 and the extraordinarily large number of killings during the “war on drugs” which began in February 2003. Human rights defenders, community leaders, demonstrators and other members of civil society continue to be targets of such actions, and any investigations have generally failed to lead to prosecutions and sentences commensurate with the gravity of the crimes committed, creating a culture of impunity. The Committee further notes with concern that this situation reflects a lack of effective remedies available to victims of human rights violations, which is incompatible with article 2, paragraph 3, of the Covenant (arts. 2, 6, 7).

The State party should conduct full and impartial investigations into these and such other events and should, depending on the findings of the investigations, institute proceedings against the perpetrators. The State party should also ensure that victims and their families, including the relatives of missing and disappeared persons, receive adequate redress. Furthermore, it should continue its efforts to train police officers, members of the military and prison officers to scrupulously respect applicable international standards. The State party should actively pursue the idea of establishing an independent civilian body to investigate complaints filed against law enforcement officials.

11. คณะกรรมการฯ มีความกังวลต่อบทมาตรานี้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ยังเป็นการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในเรื่องแห่งการหย่าร้าง

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยเหตุแห่งการหย่าร้างให้เป็นไปตามมาตรา 3 และ 26 ของกติกาฯ

12. แม้ว่ารัฐภาคีสมาชิกจะมีการร่างกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขความรุนแรงในครอบครัวที่ยังมีอยู่ในระหว่างการพิจารณาและมีการรณรงค์เรื่อง "ริบิ้นสีขาว" เพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก แต่คณะกรรมการฯ มีความกังวลต่อรายงานที่ว่ามีสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายมาก และขณะนี้ในรัฐภาคีก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ของกฎหมายเฉพาะที่จะบังคับใช้ในกรณีความรุนแรงในครอบครัวรวมทั้งเรื่องการข่มขืนภรรยา (มาตรา 3, 7 และ 26)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรมีมาตรการที่จำเป็นด้านนโยบายและกฎหมายที่ต่อสู้กับความรุนแรงในครอบครัวอย่างได้ผลและจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉินและศูนย์ช่วยเหลือเหยื่อของความรุนแรงดังกล่าวที่มีความพร้อมในเรื่องการรักษาพยาบาล การรักษาสุขภาพจิตใจ และการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย รวมทั้งที่พักพิงด้วย ตลอดจนควรจัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเหมาะสมให้มีความสามารถดำเนินการเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัว และควรพยายามสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่องกว้างขวางด้วย

11. The Committee notes with concern that the provisions of the Civil Code are discriminatory against women with regard to grounds for divorce (arts. 3 and 26).

The State party should amend the provisions of the Civil Code governing grounds for divorce in line with articles 3 and 26 of the Covenant.

12. Notwithstanding the pending enactment of the Prevention of Domestic Violence Bill and the measures taken by the State party, including the “white ribbons” campaign, the Committee is concerned at reports that domestic violence is prevalent and that specific legal provisions on domestic violence, including marital rape, are lacking in the State party’s legislation (arts. 3, 7, 26).

The State party should adopt the necessary policy and legal frameworks to effectively combat domestic violence. It should establish crisis-centre hotlines and victim support centres equipped with medical, psychological and legal support, including shelters. Law enforcement officials, in particular police officers, should also be provided with appropriate training to deal with cases of domestic violence, and awareness-raising efforts should be continued to widely sensitize members of the public.

13. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ที่มีผลบังคับใช้แล้วทันทีตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2548 และได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วโดยไม่มีการกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจนหรือการจำกัดขอบเขตอย่างเพียงพอสำหรับการเลียงพันกรณีเกี่ยวกับสิทธิที่คุ้มครองโดยกติกาฯ ในกรณีสถานการณ์ฉุกเฉิน และไม่ได้ประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามมาตรา 4 ของกติกาฯ อย่างเต็มที่ คณะกรรมการฯ เป็นห่วงเป็นกรณีพิเศษว่า พระราชกำหนดนี้ได้อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจของรัฐในสถานการณ์ฉุกเฉิน จะได้รับการผ่อนปรนจากคามรับผิดชอบตามกฎหมายหรือตามวินัย ซึ่งเป็นการเสริมสร้างปัญหาปล่อยให้อนุคิดลยนวนลให้รุนแรงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการห้ามการจับกุมคุมขังเกินกว่า 48 ชั่วโมง โดยไม่มีการควบคุมกำกับจากภายนอก (มาตรา 4)

ข้อเสนอแนะ รัฐสภาควรมีมติให้แนใจว่าข้อกำหนดทั้งหมดตามมาตรา 4 ของกติกาฯ ได้รับการปฏิบัติตามทั้งในทางกฎหมายและในการปฏิบัติงาน ซึ่งรวมทั้งการห้ามการเลียงพันกรณีเกี่ยวกับสิทธิที่กำหนดไว้ในวรรค 2 ในกรณีนี้คณะกรรมการฯ ขอให้รัฐสภาพิจารณาคัด 29 ของความคิดเห็นทั่วไปของคณะกรรมการฯ และหน้าที่รับผิดชอบที่รัฐสภาควรมีต้องเปิดเผยต่อรัฐสภาอื่น ๆ ตามวรรค 3

14. คณะกรรมการฯ มีความกังวลที่โทษประหารชีวิตไม่ได้ถูกจำกัดใช้เฉพาะกับ "คดีอาญาที่ร้ายแรงที่สุด" เท่านั้นตามความหมายในมาตรา 6 วรรค 2 และยังใช้ลงโทษผู้ต้องหาถ้าเขาเสพผิด คณะกรรมการฯ แสดงความเสียใจที่แม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาในปี พ.ศ.2546 ไม่ให้ใช้โทษประหารชีวิตกับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี แต่รัฐสภาควรมีมติได้ถอนประกาศข้อสงวนไว้ในมาตรา 6 วรรค 5 (มาตรา 6)

13. The Committee is concerned that the Emergency Decree on Government Administration in States of Emergency which came into immediate effect on 16 July 2005, and on the basis of which a state of emergency was declared in three southern provinces, does not explicitly specify, or place sufficient limits, on the derogations from the rights protected by the Covenant that may be made in emergencies and does not guarantee full implementation of article 4 of the Covenant. It is especially concerned that the Decree provides for officials enforcing the state of emergency to be exempt from legal and disciplinary actions, thus exacerbating the problem of impunity. Detention without external safeguards beyond 48 hours should be prohibited (art. 4).

The State party should ensure that all the requirements of article 4 of the Covenant are complied with in its law and practice, including the prohibition of derogation from the rights listed in its paragraph 2. In this regard, the Committee draws the attention of the State party to its general comment No. 29 and the obligations imposed upon the State party to inform other States parties, as required by its paragraph 3.

14. The Committee notes with concern that the death penalty is not restricted to the “most serious crimes” within the meaning of article 6, paragraph 2, and is applicable to drug trafficking. The Committee regrets that, despite the amendment in 2003 of the Penal Code, which prohibits imposition of the death penalty on persons below 18 years of age, the State party has not yet withdrawn its declaration to the Covenant on article 6, paragraph 5 (art. 6).

ข้อเสนอแนะ รัฐบาลสมาชิกควรทบทวนการใช้โทษประหารชีวิตสำหรับความผิดอันเกี่ยวเนื่องกับการค้ายาเสพติด และลดประเภทความผิดอาญาที่ลงโทษด้วยการประหารชีวิต นอกจากนี้รัฐบาลสมาชิกควรถอนประกาศข้อสงวนเกี่ยวกับมาตรา 6 วรรค 5

15. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับข้อกล่าวหาอย่างต่อเนื่องว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อำนาจเกินกว่าเหตุ และการปฏิบัติอย่างโหดร้ายต่อผู้ต้องหามีระหว่างการจับกุมและการควบคุมตัว คณะกรรมการฯ มีความกังวลต่อรายงานที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมักจะทรมานหรือกระทำทารุณกรรมอย่างไร้มนุษยธรรมต่อผู้ถูกคุมขังอย่างแพร่หลาย รวมทั้งในอาคารที่เรียกว่า “safe houses” นอกจากนี้คณะกรรมการฯ ยังมีความกังวลต่อความซ้ำซากของกรณีปล่อยให้คนผิดลอยนวลจากความเป็นจริงที่ว่า การสืบสวนสอบสวนกรณีดังกล่าวเพียงสองสามคดีเท่านั้นที่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องร้องคดีเพื่อลงโทษได้ ตลอดจนเชื่อผู้ถูกกระทำที่ไม่ได้รับค่าชดเชยที่เหมาะสม (มาตรา 2, 7, 9)

ข้อเสนอแนะ รัฐบาลสมาชิกควรจะประกันว่าในทางปฏิบัติจะไม่มีการทรมานหรือไม่ให้มีการเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายและการแพทย์ทันทีภายหลังจากการจับกุมและระหว่างที่ถูกคุมขัง ผู้ถูกจับกุมควรมีโอกาสทันทีที่จะแจ้งต่อญาติหรือสมาชิกในครอบครัวว่าถูกจับกุมและถูกคุมขังอยู่ที่ใด ควรจะให้มีการตรวจร่างกายเมื่อเริ่มและภายหลังการถูกคุมขัง และควรจะมีวิธีการเยียวยาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยให้ผู้ต้องหาร้องต่อศาลเกี่ยวกับความชอบธรรมทางกฎหมายของการถูกจับกุมผู้ถูกจับกุมหรือถูกคุมขังในคดีอาญาจะต้องถูกนำตัวไปศาลโดยไม่ชักช้า และรัฐบาลสมาชิกควรที่จะต้องถูกนำตัวไปศาลโดยไม่ชักช้า และรัฐบาลสมาชิกควรที่จะสร้างความมั่นใจว่าทุกกรณีที่อ้างว่ามีการทรมาน หรือการปฏิบัติอย่างโหดร้าย หรือการใช้อำนาจเกินสมควรของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการเสียชีวิตระหว่างการถูกคุมขัง จะได้รับการสืบสวน สอบสวน โดยรวดเร็วและอย่างถึงที่สุด และผู้กระทำความผิดจะถูกลงโทษตามกระบวนการยุติธรรมและผู้เสียหายหรือสมาชิกในครอบครัวจะได้รับการชดเชยค่าเสียหาย

The State party should review the imposition of the death penalty for offences related to drug trafficking in order to reduce the categories of crime punishable by death. The State party should also consider the withdrawal of its declaration on article 8, paragraph 5, of the Covenant.

15. The Committee is concerned about the persistent allegations of excessive use of force by law enforcement officials, as well as ill-treatment at the time of arrest and during police custody. The Committee is also concerned about reports of the widespread use of torture and cruel, inhuman or degrading treatment of detainees by law enforcement officials, including in the so-called "safe houses". It is also concerned at the impunity flowing from the fact that only a few of the investigations into cases of ill-treatment have resulted in prosecutions, and fewer, in convictions, and that adequate compensation to victims has not been provided (arts. 2, 7, 9).

The State party should guarantee in practice unimpeded access to legal counsel and doctors immediately after arrest and during detention. The arrested person should have an opportunity immediately to inform the family about the arrest and place of detention. Provision should be made for a medical examination at the beginning and end of the detention period. Provision should also be made for prompt and effective remedies to allow detainees to challenge the legality of their detention. Anyone arrested or detained on a criminal charge must be brought promptly before a judge. The State party should ensure that all alleged cases of torture, ill-treatment, disproportionate use of force by police and death in custody are fully and promptly investigated, that those found responsible are brought to justice, and that compensation is provided to the victims or their families.

16. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับความแออัด และสภาพสถานที่คุมขัง โดยเฉพาะในเรื่องสุขอนามัย และการเข้าถึงการรักษาพยาบาล รวมทั้งการได้รับอาหารที่พอเพียง คณะกรรมการฯ มีความกังวลอีกว่า สิทธิของผู้ต้องขังในการพบทนายหรือครอบครัว มักจะไม่ได้รับการเหลียวแลในทางปฏิบัติ คณะกรรมการฯ เห็นว่าระยะเวลาในการควบคุมตัวบุคคลก่อนถูกนำตัวไปพบผู้พิพากษานั้นไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของกติกาฯ คณะกรรมการฯ ขอแสดงความรังเกียจการตีรวนนักโทษที่รอการประหารชีวิต และรายงานเกี่ยวกับการขังเดี่ยวเป็นเวลานาน ผู้ต้องขังที่รอการพิจารณาคดียังถูกขังร่วมกับผู้ต้องโทษที่คดีสิ้นสุดแล้ว นอกจากนี้คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับจำนวนของผู้ต้องขังหญิงที่สูงมาก และผู้ต้องขังเยาวชนที่ถูกขังร่วมกับผู้ใหญ่ (มาตรา 7, 10 และ 24)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรจะเร่งปรับปรุงสภาพเรือนจำเป็นอันดับแรก เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติในการปฏิบัติต่อนักโทษ รัฐภาคีสมาชิกควรจะประกันว่าสิทธิของผู้ต้องขังจะได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม และการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสุขอนามัย การได้รับการรักษาพยาบาล และอาหารที่เพียงพอ การคุมขังควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นมาตรการสุดท้าย และควรมีมาตรการอื่นๆ เป็นทางเลือก การตีรวนและการขังเดี่ยวเป็นระยะเวลานานควรได้รับการยกเลิกโดยทันที และควรให้การคุ้มครองผู้ต้องขังเยาวชนเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แยกการคุมขังจากผู้ใหญ่

16. The Committee is concerned at the overcrowding and general conditions of places of detention, particularly with regard to sanitation and access to health care and adequate food. The Committee is also concerned that the right of detainees of access to lawyers and members of the family is not always observed in practice. The Committee considers the duration of detention before a person is brought before a judge to be incompatible with the requirements of the Covenant. The Committee deplores the continued shackling of death row prisoners and reports of prolonged solitary confinement. Pretrial detainees frequently are not segregated from convicted prisoners. Furthermore, the Committee is concerned at the significant number of women in the prison population and the fact that juveniles are often held in adult cells (arts. 7, 10 and 24).

The State party should bring prison conditions into line with the United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners as a matter of priority. The State party should guarantee the right of detainees to be treated humanely and with respect for their dignity, particularly with regard to hygienic conditions, access to health care and adequate food. Detention should be viewed only as a last resort, and provision should be made for alternative measures. The use of shackling and long periods of solitary confinement should be stopped immediately. Special protection should be provided for juveniles, including their compulsory segregation from adults.

17. ในขณะที่คณะกรรมการฯ ได้รับคำรับรองจากผู้แทนรัฐบาลว่าอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาสถานภาพของผู้ลี้ภัยในระดับจังหวัด แต่คณะกรรมการฯ มีความกังวลต่อการขาดระเบียบที่เป็นระบบของการพิจารณาคัดสินคำร้องขอสถานภาพผู้ลี้ภัย นอกจากนี้คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับแผนการเคลื่อนย้ายผู้ลี้ภัยชาวพม่าในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ.2548 ไปยังค่ายผู้ลี้ภัยตามแนวชายแดนไทย-พม่า และผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจะถูกถือว่าเป็นผู้เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และจะถูกเนรเทศกลับประเทศพม่า ยิ่งไปกว่านั้นคณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เลวร้ายของผู้อพยพชาวม้งในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กและสตรี ผู้อพยพเหล่านี้ไม่ถูกยอมรับว่าเป็นผู้ลี้ภัย และกำลังเผชิญกับการจะถูกเนรเทศในเร็ววันไปสู่ดินแดนที่พวกเขาหวาดกลัวภัยประหัตประหาร ประเด็นสุดท้าย คณะกรรมการฯ มีความกังวลที่ขั้นตอนการคัดเลือกและเนรเทศผู้ลี้ภัยจะไม่ได้รับการประกันสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย (มาตรา 7 และ 13)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรสร้างหลักประกันในการจัดตั้งกลไกที่ป้องกันไม่ให้เกิดการส่งกลับ การผลักดันออกนอกประเทศ การเนรเทศหรือการบังคับให้ชาวต่างชาติกลับไปยังประเทศที่เขาจะประสบภัยจากการทรมานหรือการทารุณกรรม รวมทั้งการให้สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาหรืออุทธรณ์ต่อตุลาการ โดยให้มีการชะลอการส่งกลับไปก่อน รัฐภาคีสมาชิกควรที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศโดยการเคารพต่อหลักการห้ามบังคับส่งกลับประเทศหากจะต้องประสบภัยอันตราย ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ

18. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับรายงานการคุกคาม หรือข่มขู่สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนต่างประเทศหรือสื่อมวลชนไทย รวมถึงการฟ้องร้องคดีหมิ่นประมาทต่อสื่อมวลชน ซึ่งเป็นคดีที่มีจุดเริ่มต้นจากการเมือง และยังมีความกังวลต่อผลกระทบของพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ซึ่งจำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนอย่างรุนแรง (มาตรา 19 วรรค 3)

17. While acknowledging the delegation's assurances that the Provincial Admission Board is in the process of being established, the Committee notes with concern the lack of a systematic adjudication procedure for asylum-seekers. The Committee is also concerned that the relocation plan of March 2005 requires all refugees from Myanmar in the State party to move to the camps along the border and that those who do not comply will be considered illegal migrants and will face forcible deportation to Myanmar. Furthermore, the Committee is concerned about the deplorable situation of the Hmong people in Petchabun Province, the majority of them women and children who are not considered refugees by the State party and are facing imminent deportation to a State where they fear they will be persecuted. Finally, the Committee notes with concern that the current screening and expulsion procedures contain no provisions guaranteeing respect for the rights protected by the Covenant (arts. 7 and 13).

The State party should establish a mechanism to prohibit the extradition, expulsion, deportation or forcible return of aliens to a country where they would be at risk of torture or ill-treatment, including the right to judicial review with suspensive effect. The State party should observe its obligation to respect a fundamental principle of international law, the principle of non-refoulement.

18. The Committee is concerned about reports of intimidation and harassment against local and foreign journalists and media personnel as well as of defamation suits against them, originating at the highest political level. It is also concerned at the impact of the Emergency Decree on Government Administration in States of Emergency which imposes serious restrictions on media freedom (art. 19, para. 3)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีควรหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อปกป้องไม่ให้เสรีภาพในการแสดงออกถดถอยลงมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการคุกคามและการข่มขู่บุคคลที่ทำงานด้านสื่อมวลชน และนักข่าว และรับประกันว่ากรณีเหล่านี้จะได้รับการสืบสวนอย่างรวดเร็ว และมีการใช้มาตรการที่เหมาะสมกับผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบไม่ว่าผู้นั้นจะมีตำแหน่งหรือสถานภาพสูงเพียงใด

19. ในขณะที่คณะกรรมการฯ มีความชื่นชมที่รัฐภาคีสมาชิกยอมรับและสนับสนุนการเคลื่อนไหวของประชาสังคมให้เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนหลายองค์กร แต่คณะกรรมการฯ ก็ยังกังวลเกี่ยวกับจำนวนเหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้นกับผู้นำชุมชน นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน เช่น การข่มขู่ด้วยวาจา และการทำร้ายร่างกาย การลักพาตัวและการฆาตกรรมนอกกฎหมาย (มาตรา 19, 21 และ 22)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกจะต้องมีมาตรการเร่งด่วนในการปกป้องและยุติการคุกคาม และการทำร้ายร่างกายนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนและผู้นำชุมชน คุกคาม และการทำร้ายทุกรายอย่างเป็นระบบและมีหลักประกันการเยียวยาต่อเหยื่อและครอบครัวอย่างเหมาะสม

20. แม้ว่ารัฐภาคีสมาชิกจะมีความพยายามที่จะดำเนินการอย่างจริงจังต่อประเด็น ปัญหาเรื่องการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ และในขณะที่คณะกรรมการฯ ชื่นชมต่อแผนการบัญญัติกฎหมายใหม่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แต่คณะกรรมการฯ ยังคงกังวลที่ประเทศไทยเป็นประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางสำคัญของการค้ามนุษย์โดยเฉพาะเรื่องการค้าบริการทางเพศ และการบังคับใช้แรงงาน คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับการมีโสเภณีเด็กอย่างแพร่หลาย และมีความกังวลที่กลุ่มคนบางกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และการถูกเอารัดเอาเปรียบ อันได้แก่กลุ่มเด็กข้างถนน เด็กกำพร้า คนไร้สัญชาติ แรงงานข้ามชาติ ชนกลุ่มน้อย และผู้ขอลี้ภัยหรือผู้ลี้ภัย (มาตรา 8 และ 24)

The State party should take adequate measures to prevent further erosion of freedom of expression, in particular, threats to and harassment of media personnel and journalists, and ensure that such cases are investigated promptly and that suitable action is taken against those responsible, regardless of rank or status.

19. While welcoming the aspiration of the State party to accept and foster a vibrant civil society, including many human rights organizations, the Committee is nevertheless concerned at the number of incidents against human rights defenders and community leaders, including intimidation and verbal and physical attacks, enforced disappearances and extrajudicial killings (arts. 19, 21 and 22).

The State party must take measures to immediately halt and protect against harassment and attacks against human rights defenders and community leaders. The State party must systematically investigate all reported instances of intimidation, harassment and attacks and guarantee effective remedies to victims and their families.

20. Notwithstanding the serious efforts undertaken by the State party to address the issue of trafficking in persons, including the establishment in March 2005 of the National Committee on Prevention and Suppression of Human Trafficking, and while welcoming the planned enactment of the new law on human trafficking, the Committee remains concerned that Thailand is a major country of origin, transit and destination for trafficking in persons for purposes of sexual exploitation and forced labour. The Committee is also concerned that child prostitution remains widespread. The Committee notes with concern that certain groups are at a particularly higher risk of being sold, trafficked and exploited, i.e. street children, orphans, stateless persons, migrants, persons belonging to ethnic minorities and refugees/asylum-seekers (arts. 8 and 24).

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรที่จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเสริมสร้างมาตรการเกี่ยวกับการจับกุมและลงโทษผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และการให้ความคุ้มครองอย่างเหมาะสมต่อสิทธิมนุษยชนของพยานและเหยื่อในคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะในการให้ที่พักพิงที่ปลอดภัยและโอกาสที่จะให้การเป็นพยาน รัฐภาคีสมาชิกควรที่จะบัญญัติกฎหมายปราบปรามการค้ามนุษย์โดยไม่ชักช้า

21. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับสัดส่วนของเด็กที่ต้องขายแรงงานหรือเด็กที่มักจะถูกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ดังที่คณะผู้แทนได้อธิบายไว้เด็กเหล่านี้มักจะเป็นเด็กไม่มีสัญชาติหรือเด็กต่างสัญชาติในรัฐภาคีสมาชิก (มาตรา 8 และ 24)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรเสริมสร้างการให้มีการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่มีอยู่เกี่ยวกับการต่อต้านการใช้แรงงานเด็กอย่างเคร่งครัด และเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างพอเพียง รัฐภาคีสมาชิกควรที่จะทำทุกอย่างรวมทั้งมีมาตรการในการป้องกันเพื่อเป็นหลักประกันว่าเด็กจะไม่ต้องทำงานอยู่ในสภาพที่เป็นอันตราย และจะยังสามารถได้รับการศึกษา รัฐภาคีสมาชิกจะต้องดำเนินนโยบายและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกำจัดการใช้แรงงานเด็ก โดยการรณรงค์สร้างความตระหนักและให้การศึกษาต่อสาธารณชนเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็ก

22. แม้ว่ารัฐภาคีสมาชิกจะมีความพยายามแก้ปัญหาการไร้สัญชาติของชนกลุ่มน้อย และชาวเขาโดยการออกกฎระเบียบว่าด้วยการจดทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ.2535 และ 2541 คณะกรรมการฯ ยังคงมีความกังวลที่มีบุคคลอีกเป็นจำนวนมากในประเทศยังคงไม่ได้รับสัญชาติซึ่งส่งผลเสียทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่ได้รับสิทธิตามกฎหมายฯ อย่างเต็มที่ เช่น สิทธิการทำงาน และสิทธิการได้รับการบริการขั้นพื้นฐานต่างๆ อันประกอบด้วยการบริการสาธารณสุขและการศึกษา คณะกรรมการฯ มีความกังวลว่าบุคคลไร้สัญชาติเหล่านี้กำลังตกอยู่ในภาวะเสี่ยงเกี่ยวกับการถูกละเมิดและการถูกเอารัดเอาเปรียบ นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังมีความกังวลในเรื่องการขาดการจดทะเบียนเกิดของเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กชาวเขา (มาตรา 2 และ 24)

The State party should continue and strengthen its measures to prosecute and punish trafficking and to adequately protect the human rights of all witnesses and victims of trafficking, in particular by securing their places of refuge and opportunities to give evidence. The State party should enact the Suppression of Human Trafficking Bill without delay.

21. The Committee is concerned about the significant proportion of children, often stateless or of foreign nationality, in the State party who engage in labour and, as explained by the delegation, are often victims of trafficking (arts. 8 and 24).

The State party should strengthen the enforcement of the existing legislation and policies against child labour. Victims of trafficking must be afforded adequate protection. The State party should make every effort, including preventive measures, to ensure that children who engage in labour do not work under conditions harmful to them and that they continue to have access to education. The State party should take action to implement policies and legislation for the eradication of child labour, inter alia through public-awareness campaigns and education of the public on the protection of the rights of children.

22. Notwithstanding the corrective measures taken by the State party, most notably through the Central Registration Regulations 1992 and 1996, to address the issue of statelessness among ethnic minorities, including the Highlanders, the Committee remains concerned that a significant number of persons under its jurisdiction remain stateless, with negative consequences for the full enjoyment of their Covenant rights, as well as the right to work and their access to basic services, including health care and education. The Committee is concerned that their statelessness renders them vulnerable to abuse and exploitation. The Committee is also concerned about the low levels of birth registration, especially among Highlander children. (arts. 2 and 24).

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องในมาตรการการให้สัญชาติสำหรับบุคคลไร้สัญชาติที่เกิดและอาศัยอยู่ในประเทศไทย นอกจากนี้ รัฐภาคีสมาชิกควรพิจารณาทบทวนนโยบายการจดทะเบียนการเกิดให้กับลูกของชนกลุ่มน้อย รวมทั้งลูกของชาวเขา ผู้ขอลี้ภัย ผู้ลี้ภัย และดำเนินการให้เด็กทุกคนที่เกิดในรัฐสมาชิกได้รับใบเกิด

23. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับการขาดการคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยทั้งที่จดทะเบียนและไม่ได้จดทะเบียน โดยเฉพาะสิทธิในการเดินทาง สิทธิการได้รับบริการทางสังคมและการศึกษา และสิทธิการมีเอกสารประจำตัว สภาพเลวร้ายของการดำรงชีวิตและการทำงานที่แรงงานข้ามชาติต้องเผชิญแสดงถึงการละเมิดมาตรา 8 และ 26 ของกติกาฯ อย่างร้ายแรง คณะกรรมการฯ เห็นว่าชนกลุ่มน้อย และแรงงานข้ามชาติจากประเทศพม่าเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบและการถูกเจ้าหน้าที่ของไทยเนรเทศ คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับการสูญหายของแรงงานข้ามชาติจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวพม่าภายหลังเหตุการณ์คลื่นสึนามิในเดือนธันวาคม พ.ศ.2547 และการที่แรงงานข้ามชาติที่รอดพ้นจากภัยพิบัตินี้ดังกล่าวไม่ได้รับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเท่าที่ควรเนื่องจากขาดสถานภาพทางกฎหมาย (มาตรา 2, 8 และ 26)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกจะต้องดำเนินการให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาสีทธิของแรงงานข้ามชาติ ผู้เป็นแรงงานข้ามชาติควรได้รับสิทธิอย่างเต็มที่ในการได้รับบริการทางสังคม การศึกษา และเอกสารประจำตัว ตามหลักการของการไม่เลือกปฏิบัติ รัฐภาคีสมาชิกควรพิจารณาจัดให้มีกลไกภาคีรัฐที่แรงงานข้ามชาติสามารถแจ้งการละเมิดสิทธิของพวกเขาโดยนายจ้าง ซึ่งรวมไปถึงการยึดเก็บเอกสารประจำตัวอย่างผิดกฎหมาย คณะกรรมการฯ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าผู้เคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์สึนามิทุกคนจะต้องได้รับการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และโดยไม่คำนึงถึงสถานภาพทางกฎหมาย

The State party should continue to implement measures to naturalize the stateless persons who were born in Thailand and are living under its jurisdiction. The State party should also review its policy regarding birth registration of children belonging to ethnic minority groups, including the Highlanders, and asylum-seeking/refugee children, and ensure that all children born in the State party are issued with birth certificates.

23. The Committee is concerned about the lack of full protection of the rights of registered and unregistered migrant workers in Thailand, particularly with regard to liberty of movement, access to social services and education, and access to personal documents. The deplorable conditions in which migrants are obliged to live and work indicate serious violations of articles 8 and 26 of the Covenant. The Committee notes that ethnic minorities and migrants from Myanmar are particularly vulnerable to exploitation by employers as well as to deportation by the Thai authorities. The Committee is also concerned that a significant number of migrant workers, mainly from Myanmar, are still missing in the aftermath of the tsunami in December 2004 and that others were not provided with the necessary humanitarian assistance due to their lack of legal status (arts. 2, 8 and 26).

The State party must take measures to effectively implement the existing legislation providing for the rights of migrant workers. Migrant workers should be afforded full and effective access to social services, educational facilities and personal documents, in accordance with the principle of non-discrimination. The State party should consider establishing a governmental mechanism to which migrant workers can report violations of their rights by their employers, including illegal withholding of their personal documents. The Committee also recommends that humanitarian assistance be effectively provided to all victims of the tsunami disaster without discrimination, regardless of their legal status.

24. คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติเชิงโครงสร้าง โดยรัฐภาคีต้องชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มชาวเขา ในเรื่องสัญชาติ, สิทธิในที่ดิน, เสรีภาพในการเดินทาง และสิทธิในการดำรงชีวิตตนเอง คณะกรรมการฯ แสดงความกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติ การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ต่อชาวเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับให้โยกย้ายถิ่นที่อยู่ตาม แผนแม่บทการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อม และการควบคุม สิ่งเสพติดบนพื้นที่สูง ปี พ.ศ.2535 ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและวิถีชีวิตของพวกเขา รวมถึงรายงานเกี่ยวกับการฆาตกรรมนอกกฎหมาย การคุมคาม และการขีดทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการดำเนินการภายใต้การณรงค์ “สงครามยาเสพติด” คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซไทย-มาเลเซีย และโครงการพัฒนาต่างๆ ที่ขาดการปรึกษาหารือกับชุมชนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปราบปรามผู้ร่วมชุมนุมประท้วงโดยสงบ ซึ่งเป็นการขัดต่อมาตรา 7, 19, 21 และ 27 ของกติกาฯ (มาตรา 2, 19, 21 และ 27)

ข้อเสนอแนะ รัฐภาคีสมาชิกควรประกันว่าบุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยมีสิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในกติกาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีการปรึกษาหารืออย่างมีประสิทธิภาพกับชุมชนท้องถิ่น รัฐภาคีสมาชิกควรที่จะเคารพในสิทธิของบุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยในการใช้และการรักษาวัฒนธรรมของตน ในการเลือกและปฏิบัติตามศาสนาของตน รวมถึงการใช้ภาษาของตนในการติดต่อกับสมาชิกของชนเผ่าของตนในชุมชน

24. The Committee expresses its concern about the structural discrimination by the State party against minority communities, in particular the Highlanders with regard to citizenship, land rights, freedom of movement and the protection of their way of life. The Committee notes with concern the treatment of the Highlanders by law enforcement officials, in particular their forced eviction and relocation in the context of the 1992 Master Plan on Community Development, Environment and Narcotic Crop Control in Highland Areas, which gravely affected their livelihood and way of life, as well as the reports of extrajudicial killings, harassment and confiscation of property in the context of the “war on drugs” campaign. The Committee is also concerned about the construction of the Thai–Malaysian Gas Pipeline and other development projects which have been carried out with minimal consultation with the concerned communities. In addition, the Committee is concerned about violent suppression of peaceful demonstrations by law enforcement officers in contravention of articles 7, 19, 21 and 27 of the Covenant (arts. 2, 7, 19, 21 and 27).

The State party should guarantee the full enjoyment of the rights of persons belonging to minorities that are set out in the Covenant, in particular with respect to the use of land and natural resources, through effective consultations with local communities. The State party should respect the rights of persons belonging to minorities to enjoy their own culture, to profess and practice their own religion, and to use their own language in community with other members of their group.

ง. การเผยแพร่รายงานเกี่ยวกับกติกาฯ (มาตรา 2)

25. รายงานประจำ ฉบับที่สองควรจัดทำให้สอดคล้องกับแนวทางการเขียนรายงานของคณะกรรมการฯ (CCPR/C/66/GU/Rev.1) และจัดส่งภายในวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2552 รัฐภาคีควรจะเน้นการให้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมายภายในประเทศ คณะกรรมการฯ ขอให้มีการเผยแพร่เอกสารสรุปข้อสังเกตฉบับนี้ให้ทราบโดยทั่วกันทั้งประเทศ

26. ภายใต้ข้อ 70 วรรค 5 ของระเบียบการดำเนินการของคณะกรรมการฯ รัฐภาคีสมาชิกควรให้ข้อมูลตอบข้อเสนอนะของคณะกรรมการฯ ในข้อ 13, 15 และ 21 ภายในกำหนดหนึ่งปี คณะกรรมการฯ ขอให้รัฐภาคีสมาชิกให้ข้อมูลตอบข้อเสนอนะอื่นๆ ที่เหลือและการดำเนินการตามกติกาฯ โดยภาพรวมไว้ในรายงานประจำฉบับต่อไป

D. Dissemination of information about the Covenant (art. 2)

25. The second periodic report should be prepared in accordance with the Committee's reporting guidelines and be submitted by 1 August 2009. The State party should pay particular attention to providing practical information on the implementation of legal standards existing in the country. The Committee requests that the text of the present concluding observations be published and disseminated throughout the country.

26. In accordance with rule 70, paragraph 5, of the Committee's rules of procedure, the State party should provide information, within one year, on its response to the Committee's recommendations contained in paragraphs 13, 15 and 21. The Committee requests the State party to provide information in its next report on the other recommendations made and on the implementation of the Covenant as a whole.

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (พ.ศ.2544 - 2550)

1. ศาสตราจารย์เสน่ห์	จามริก	ประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัส	ดิษฐาภิรักษ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
3. คุณหญิงจันทน์	สันตะบุตร	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
4. นางสาวนัยนา	สุภาพัง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
5. ศาสตราจารย์เกียรติคุณประดิษฐ์	เจริญไทยทวี	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
6. นายวสันต์	พานิช	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน	นพเกตุ	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
8. นางสุณี	ไชยรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
9. นายสุรสิทธิ์	โกศลนาวัน	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
10. คุณหญิงอัมพร	มีสุข	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
11. นางสาวอาภร	วงษ์สังข์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางอรินญา	สูตรสุคนธ์	เลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายประบุญ	สุวรรณภักดี	รองเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายสุขชัย	เมธาวิกุล	รองเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 199 และ 200 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กสม. ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการ 10 คน ซึ่งวุฒิสภาเป็นผู้คัดเลือกตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาได้คัดเลือกนำเสนอ มีวาระดำรงตำแหน่ง 8 ปี และดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียว และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
2. ตรวจสอบและรายงานการกระทำ หรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคล หรือหน่วยงานที่กระทำ หรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป
3. เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
4. ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน
5. ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่าง หน่วยงานการ องค์การ เอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน
6. จัดทำรายงานประจำปี เพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ เสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน
7. ประเมินผลและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อรัฐสภา
8. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาในกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
9. แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
10. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หรือกฎหมายอื่นซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว	ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์ อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย
รูปคนล้อมเป็นวงกลม	การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนสำคัญ ในกระบวนการพัฒนาประเทศ
รูปมือ	การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคมทั้งในระดับประเทศ และระหว่างประเทศในการโอบอุ้มคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ สิทธิและเสรีภาพด้วยหลักแห่งความเสมอภาค และ ภราดรภาพ
สีน้ำเงิน	คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคม คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงานเพื่อประชาชน คือ ความสามัคคี และการประสานพลังอย่างหนักแน่น จากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรม สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เลขที่ 422 แขวงพญาไท ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2219-2983 สายด่วน 1377

The National Human Rights Commission of Thailand, 422 Phaya Thai Road, Pathumwan District,
Bangkok, Thailand, 10330

P.O.Box Rongmuang 400, Prathumwan District, Bangkok, Thailand, 10330 Tel/Fax: 66 2219 2983,
Hotline: 1377